Инв. № 1267 к. 43, 2 (V)

народно мога да отповѣдвамъ, че въ смиреното ми учителско звание [въ Пловдивъ] не ми е презъ ума минувало; но Негова Милость прие това, види се, за чиста монета. Представили му още, че азъ съмъ участвувалъ въ повдиганието на ~~други нѣкои~~ [такиви си] вѫпроси, които служили [уж] за подкопаване на положението му, осѫждалъ съмъ уж неговото непатриотично и противозаконно държание въ нѣкои вѫпроси и господство му повѣрвалъ всичко това.

Като спомѣнувамъ за това, считамъ за длъжность да заявя предъ Васъ, г-да избиратели, и предъ цѣлъ свѣтъ, че съмъ чистъ отъ този грѣхъ, дѣто казватъ, че съмъ участвувалъ въ повдиганье нѣкакви си вѫпроси противу г-на Главний Секретарь, не знамъ даже нищо за такива вѫпроси. Колкото за осѫждание, що казватъ, не съмъ осѫждалъ умишленно никого, но не съмъ се и свѣнилъ да искажа предъ учители и неучители своето частно мнѣние и възгледитѣ си върху текущи нѣкои вѫпроси и, като такивъ знамъ само напослѣдне вѫпросътъ за мерите и за мѣстото ~~[illegible]~~ (гробищата) въ новата махала, Пловдивска, за които дѣйствително не съмъ съгласенъ съ г-на Главний Секретарь. ~~Но азъ не зная отъ кога сѫ-особно [illegible] [illegible] ществува запрещение~~ азъ не знаяхъ да има въ областьта ~~да не искажа никой своето~~ запрещение за свободното исказвание на [за свободното исказвание на] особенно и частно